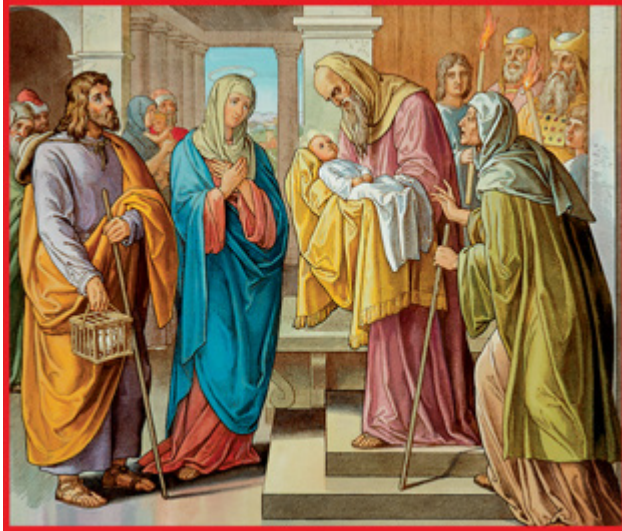

Adhurimi Eukaristik

Një orë me Zotin tonë

Kushtimi i Jezusit në Tempull

Me sytë tanë e pamë **SHËLBIMIN**

Famullia

Katedralja e shën Palit

NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHËJT. AMEN.

Vëllazen e motra, Simeoni plak, i sigurt në premtimin që i ishte bâ, shikon në Jezusin shëlbimin të cilin Krishti kishte për me sjellë dhe e pranon se ekzistenca e tij në këtë tokë në këtë mënyrë ka mbërrijtë plotësinë. Edhe Anna, kjo profeteshë tashmâ e vjetër shumë, e cila i kishte kalue të gjitha ditët e jetës së saj në lutje dhe në pendesë, e njeh Jezusin dhe din me ju folë, për të, të gjithë atyne që ishin duke e pritë. Anna dhe Simeone, në dallim me shumë të tjerë që ishin aty në atë kohë, e kuptojnë se ky fëmijë âsht Mesia i shumpritun. Ky zbulim u bâhet atyne sepse sytë e tyne janë të pastër, besimi i tyne âsht i thjeshtë por dhe sepse jetojnë vazhdimisht në lutje duke kërkue për me gjetë e me zbatue vullnesën e Atit: ky âsht motivi se pse ata munden me e pa e njoftë pasuninë e vërtetë të kohëve që kanë ârdhë tashmâ. Por, përpara Simeonit dhe Annës âsht feja e Zojës së Bekueme që e lejon dashninë e Hyjit për me u shfaqë në mesin tonë duke na u bâ dhuratë në Krishtin Jezus.

Aleluia, aleluia.

“Me sytë e mi e pashë shëlbimin që ti e bërë gati në sy të të gjithë popujve: Dritën që bën të njohin Ty paganët e që i jep nder popullit tënd, Izraelit.”

Aleluia, aleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Lukës: (Lk 2,22-32)

Kur, sipas Ligjit të Moisiut, u mbushën ditët e pastrimit të tyre, e çuan në Jerusalem, për t’ia kushtuar Zotit, sikurse shkruan në Ligjin e Zotit: ‘Çdo i parëlindur mashkull le t’i kushtohet Zotit’ dhe për të dhënë flinë sikurse thuhet në Ligjin e Zotit; ‘një parë turtuj ose dy zogj pëllumbash.’

Në Jerusalem aso here jetonte një njeri, që quhej Simon. Ishte njeri i drejtë dhe i përshpirtshëm. Priste Ngushëllimin e Izraelit e në të ishte Shpirti Shenjt. Shpirti Shenjt ia kishte zbuluar se s’do të vdiste pa e parë Mesinë e Zotit. I nxitur prej Shpirtit Shenjt erdhi në Tempull. Kur prindërit e sollën Jezusin Foshnjë për të kryer rregulloren e Ligjit mbi të, Simoni e mori para duarsh, falënderoi Hyjin e tha:

“Tani, o Zot, mund të lejosh të vdesë shërbëtori yt në paqe sikurse the ti vetë, sepse me sytë e mi e pashë shëlbimin që ti e bère gati në sy të të gjithë popujve:

Dritën që bën të njohin Ty paganët e që i jep nder popullit tënd, Izraelit.”

Fjala e Zotit

Heshtje meditimi ...

Ardhja i Krishtit në botën tonë dhe në jetën tonë shndërrohet në një takim personal i cili është i aftë për me na e shndërrue jetën. Ta njohësh dhe ta ndjesh praninë e Zotit, të vjen nëpërmjet tyne drita e nevojshme për me bâ zgjedhjet e duhuna në jetë por edhe me harmonizue sjelljet dhe gjestet që shfaqen çdo ditë në jetën tonë. Na duhet ta kuptojmë dhe ta pranojmë se në kompleksitetin e kohës, në ato që ne na duken si pika referimi në jetë, pikërisht në ato këna nevojë për dritën e cila na vjen prej Fjalës së Zotit për me mujtë në këtë mënyrë dhe me e themelue jetën tonë përmbi shkambin që është Krishti. Takimi me Zotin e vërtetë e relativizon edhe vetë ekzistencën njerëzore duke e vendosë në perspektivën e drejtë në krahasim me perspektivën qiellore dhe me bashkimin e amshuem me Hyjin.

Na jetojmë në një botë, në të cilën të kesh të mira materiale
është një domosdoshmëri, por në të njëjtën kohë këto të mira
na janë shndërrue në idhujtari, idhujtari e cila gadi-gadi na ban
skllevër të materializmit. I pâmë në këtë perspektivë, takimi
me Krishtin shndërrohet në burim të lirisë personale.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 23:

**E Zotit është toka dhe gjithçka ajo ka,
rruzulli mbarë e të gjithë banorët e tij.
Ai vetë e themeloi mbi dete,
dhe e bëri të qëndrueshme mbi lumenj.**

**Kush do të ngjitet mbi malin e Zotit
e kush do të qëndrojë në vendin e tij të shenjtë?
Ai që duart i ka të pafajshme e zemrën të pastër,
ai që nuk e drejtoi shpirtin e vet në kotësi,
ai që nuk përbehet në rrenë.**

**Ky do ta marrë bekimin prej Zotit,
shfajësimin e Hyjit, Shëlbuesit të vet.
E tillë është breznia e atyre që kërkojnë Zotin,
e atyre që kërkojnë fytyrën e Hyjit të Jakobit.**

**“Lartësoni, o dyer, ballnikët tuaj!
Lartësohuni, o dyer të amshueshme,
që të hyjë Mbreti i lavdisë!”**

**Kush është ky Mbreti i lavdisë?
Zoti, i Forti, Ngadhënyesi!
Zoti, Ngadhënjyes në luftë!**

**Lartësoni, o dyer, ballnikët tuaj,
lartësohuni, o dyer të amshueshme,
që të hyjë Mbreti i lavdisë!
“E kush është ky Mbreti i lavdisë?
Ai, Zoti i Ushtrive,
ai vetë është Mbreti i lavdisë!”**

Heshtje meditimi dhe këngë...

Festa e Kushtimit të Krishtit në Tempull na kujton se katërdhetë ditë pas lindjes, Jezusi takon në Tempull Hyjin e etërve të tij, dhe nëpërmjet ofrimit të prindve të tij pranohet prej popullit të besimtarëve në personin e Simeonit dhe Annës, të cilët ishin dy njerëz të thjeshtë që i përkisnin «*asaj pjese të Izraelit*» e cila besonte në Zotin dhe ishte në pritje të Mesisë.

Maria dhe Jozefi, duke ju bindë Ligjit, e çojnë Jezusin e vogël në tempullin e Jeruzalemit «*për me e kushtue, për me ja ofrue Zotit*».

Ata në të vërtetë ofrojnë «*ofertën që ofronin të varfnit*», që ishte një çift pllumash në vend të qengjit që ishte oferta e zakonshme e pasanikëve, por që për ekonominë e tyne familjare ishte diçka shumë e kushtueshme, dhe duke veprue kështu ata përmbushnin gjithsesi normën e pastrimit të nanës dhe ofrimit të djalit sipas ligjit të Zotit të përshkruem në Librin e Shejtë.

Pavarësisht varfnisë së tyne, pavarësisht sasisë së ofertës, ky ofrim në sajë të pranisë së vetë Krishtit, shndërrohet në përmbushje të plotë të vetë Ligjit: i kushtuem në Tempull, Ai «futet në tempull si Zot». TEMPULLI I VËRTETË futet në Tempull, dhe normal që duke kënë e vërteta kështu, atëherë nuk është e mujtun që kushtimi i tij të vlejë mbi bazën e sasisë së ofertës, mbasi Ai vetë është OFERTA, AI VETË është SHPEGUESI, «Shëlbimi i Jeruzalemit».

Me Kushtimin e tij në Tempull, Jezusi nuk shëjtnohet, ashtu sikurse ndodhte me çdo të parëlindun, por prej pranisë së Simeonit dhe Annës, që në Tempull për shumë vite me rradhë prisnin Shëlbimin e Izraelit, Ai njihet dhe pranohet si SHËJTI, në të njëjtën mënyrë sikurse e kishte shpallë më përpara engjëlli Gabriel kur i kishte dhënë lajmin Zojës së Bekueme.

Simeoni, «*njeri i drejtë dhe që ja kishte drojen Hyjit*», sapo e sheh Jezusin, i frymëzuem prej Shpirtit Shëjt, duke pa gjithçka të përmbushun: tash i kërkon Hyjit që të bashkohet me etërit e tij, sepse mund të vdesë me një paqe të madhe në zemër, sepse me sytë e tij tashmë e kanë soditë në atë fëmijë Shëlbimin e Hyjit, atë që është:

«Drita që bën të njohin Ty paganët e që i jep nder popullit tënd, Izraelit».

Ky takim mes Jezusit dhe Simeonit që e merr në dorën e tij këtë fëmijë, është i mbushun me shumë domethënie:

Janë përballë njëri-tjetrit një plak dhe një fëmijë, besëlidhja e Vjetër dhe Besëlidhja e Re; janë përballë njëna-tjetrës PRITJA E GJATË dhe PËRMBUSHJA E PREMTIMIT.

Për më tepër, Simeoni i zbulon Zojës së Bekueme se Jezusi gjatë jetës së tij ka me kënë: «*shenjë kundërshtimi me qëllim që të zbulohen mendimet e shumë zemrave*».

Përballë Jezusit, «që ka ardhë për me sjellë shpatën përmbi tokë», secili njeri duhet me e pà vedin se në çfarë vendit është; secili njeri duhet me vendosë me e pranue apo me e përbuzë Jezusin si udhëheqës të jetës; me e pranue apo me e përbuzë dritën e tij për jetën tonë.

Në Tempull ishte edhe Anna, profetesha e vjetër, e cila prej shumë vitesh si vejushë jetonte aty «duke i shërbye ditë e natë Hyjit me ninës e me lutje».

Pasi që për shumë vite, ishte përgatitë me të gjitha forcat e saja për këtë takim vendimtar për jetën e saj, pra për këtë takim me Shëlbimin e Hyjit, kjo grua besimtare e kupton falë inteligjencës së fesë se mâ në fund erdhi çasti i takimit të shumpritun: Æsht tashmâ në mbramjen e jetës së saj, kur Anna përfundimisht e lëvdon dhe e bekon Hyjin besnik të premtimeve të tija, duke e shpallë ajo vetë me gojën e saj këtë fëmijë si Shpengues dhe Shëlbues.

Në kândvështrimin e shën Lukës, ajo mishnon në vetvete misionin e dishepullit të Jezu Krishtit, duke ju shpallë të gjithë atyne që i takon çlirimin, shpengimin prej çdo lloj të keqeje dhe prej çdo lloj skllavëriet, si dhe mundësinë e shndërrimit të të gjitha situatave të errëta njerëzore me dritën dhe në dritën e Mbretnisë që është duke ardhë në mesin e njerëzve.

Vëllazen e motra, na të gjithë në këtë përkujtim liturgjik jena të ftuem me kërkue hirin që ta takojmë NË TË VËRTETËN Zotin tonë Jezu që në këtë jetë, dhe me e pranue e me e besue se është Jezu Krishti që i mishnon në vetvete të gjitha cilësitë e Shëlbuesit të njerëzimit. Për këtë motiv varfnia e shpirtit dhe gëzimi në qëndresë e këtyne dy të moshuemve, shndërrohen për ne në modelin e përsosun të nxânësit që pret me gëzim për me u mbushë në shpirt prej pranisë ngushëlluese të Zotit.

Të lutemi të gjithë bashkë:

O Zot Jezu Krisht,
Ti je Drita që e ndriçon çdo njeri,
Ti je Drita që i ndriçon hapat e mi, o Zot,
Ti je Drita që i jep kuptim jetës sime,
sepse Ti je drita,
që mua ma bën të mundur ta shoh të vërtetën.
Është i errët shikimi ynë, o Zot,
dhe shpesh nuk e dijmë
se çfarë duam nga jeta,
dhe në përhum bjën tonë,
kërkojmë ndihmë dhe ngushëllim.
Fjala e jote, o Zot,
na e ka shpallur të vërtetën,
dhe falë kësaj Fjale ne duam të jetojmë,
sepse duam të gëzojmë në paqen tënde,
sepse duam të jetojmë bashkë me Ty,
duam të jetojmë
nën mbrojtjen e krahut tënd të shejtë,
dhe vetëm duke jetuar me Ty,
nuk do të kemi frikë nga errësira e natës,
nuk do të kemi frikë nga armiku që na kërcënon,
por do të ecim të sigurt,
në sajë të hirit të dashurisë tënde.
Lejo, o Zot, që të jetojmë në paqe,
duke na e dhënë hirin

**që ta njohim dashurinë e zemrës tënde
në stuhinë e ngjarjeve që e mbushin jetën tonë,
në mesin e stuhive që na e trishtojnë zemrën,
duke na e treguar fytyrën Tënde,
prania e së cilës i jep kuptimin jetës sonë,
prania e së cilës i jep forcën ecjes sonë,
në rrugën e vështirë ta bashkimit me Ty,
në rrugët e bukura të Mbretërisë tënde.
Amen.**

Heshtje meditimi dhe këngë...

Kushtimi i Krishtit në Tempull, të cilin e pamë të paraqitur prej Ungjillit të shën Lukës, na tregon një prej momenteve shumë domethënëse për jetë e Familjes së Shëjtë të Nazaretit, Familje e cila në zbatim të ligjit, shkon në Tempull të Jeruzalemit për me ja kushtue Zotit fëmijën e tyne të parëlindun duke bâ përmbi të ritin e pastrimit. Mbi të gjitha, kjo ngjarje hedhë një dritë të vërtetë mbi atë se cili do të jetë misioni i Krishtit, mision i cili shprehet në fjalët e plakut Simeon:

«Me sytë e mi e pashë shëlbimin që ti e bëre gati në sy të të gjithë popujve: Dritën që bën të njohin Ty paganët e që i jep nder popullit tënd, Izraelit».

Ky është edhe motivi se pse dita e sotme konsiderohet edhe si dita e qirave, ditë në të cilën bâhet bekimi i qirave dhe procesioni me qira të ndezun drejt vendit të kremtimit të Eukaristisë, pikërisht për me kujtue se Krishti është drita e botës.

Kremtimi i sotëm për këtë arsye është shumë i randësishëm sepse na kujton ne të krishtenëve sesi duhet me jetue në ndjekje të rrugës së Krishtit, sesi Krishti duhet me kënë dritë për hapat

tanë, por në të njëjtën kohë edhe na duhet me rrezatue këtë dritë që na vjen prej Krishtit.

Ashtu sikurse plaku Simeon, i cili e pati të reflektueme në fytyrën e tij dritën e Krishtit dhe vetëm atëherë e gjeti dhe e shijoi paqen e vërtetë, në të njëjtën mënyrë edhe na, në dritën që na vjen prej fytyrës së Krishtit duhet për me gjetë paqen e vërtetë dhe me e falënderue Zotin, duke i kërkuë hirin që ta bëmë tonën dëshirën që Ai e ka për me e bërë të lumtur çdo njeri.

Sigurisht se me e bërë si duhet misionin tonë nuk është e lehtë, e aq më tepër kur zani i jonë është i dobët, por duhet me këndë gjithmonë të gatshëm me luftue për të mirën e mbi të gjitha për me kundërshtue trishtim që mund të na vijnë prej ndonjë dhimbjeje që provojmë provojmë për arsye të cilat nuk mvaren nga, apo për arsye edhe të ndonjë faji apo gabimi që mund të kena bërë.

Besimtari, i forcuem me të mirën që i vjen prej Hyjit, mbasi e ka kuptue të renë që i vjen në jetë prej Krishtit dhe i ndriçuem prej pranisë së tij, ka me e gjetë gjithmonë forcën për me e shndërrue gjuhën me të cilën komunikon njerëzimi dhe bota përrreth tij, duke bërë që në vend të fjalëve të këqija dhe pesimiste ta rishkrujë historinë e tij dhe të botës me fjalë të ndriçueme prej fesë dhe të mbushuna me optimizëm.

Në këtë mënyrë na mundena me u bërë “shenjë kundërshtimi”, dhe në të vërtetë bërëna shenjë e lexueshme që rreflekton bukurinë e Hyjit si dashurues i jetës. Na të krishtenët duhet me këndë krenarë dhe të lumtur për cilësitë e ndryshme prej botës që Mësuesi i jonë na ka dhënë, sepse jena të sigurt se gjithçka që banon dhe buron, në ne dhe prej nesh, është fryt i takimit tonë me Fjalën e Paqes, fryt i takimit që na e ka shndërrue jetën.

Paqen tonë ka me mujtë me e kuptue dhe me ndi ai person i cili e kupton se ka afër dashninë e Hyjit, dashninë e atij Hyjit që ka zgjedhë për me banue në secilin prej nesh, dhe jo thjesht ai hyj që banon vetëm në tempujt e ndërtuem prej duerve të njeriut.

Me një bindje të tillë, pavarësisht dobësive tona, pavarësisht mëkateve tona, pavarësisht kufizimeve që i këna dhe që me vështirësi i tejkalojmë, na e ndijmë veten të fortë sepse jena të ndriçuem dhe të mbushun me gëzimin që na vjen prej Zotit, e në këtë mënyrë atëherë mundena me këne vegla të dashnisë së Hyjit në botë dhe për botën.

Por edhe atëherë kur «një shpatë o të na e përshkojë shpirtin», sikurse Zoja e bekueme nën kambët e kryqit, tue këne të sigurt se këna pà në Krishtin Shëlbuesin tonë, pikërisht atëherë nën peshën e kryqeve tona, atëherë jena të thirrun për me dëshmue gëzimin e Lajmit të Mirë, jena të thirrun për me ushtrua misionin tonë të paqes, pasionin për të vërtetën dhe koherencën me Ungjillin, për me këne në këtë mënyrë krypa e tokës dhe drita e botës.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zoti i jonë Jezu Krisht,
edhe në sot këtu të bashkuar
në këtë adhurim përpara Teje,
sikurse Siemoni dhe profetesha Anna,
të morën në duar e veta,
në të njëjtën mënyrë**

**duam të marrim në zemrat tona.
Simeoni dhe Anna të panë foshnje,
të panë të mbështjellur në rroba të varfra,
dhe besuan në hyjninë tënde;
ne sot, o Jezus, të shohim në një copë buke,
ne sot të shohim përmbi Elterin e Shêjtë
dhe Besojmë sikurse ata në Hyjninë tënde,
ne të besojmë si Zot i vërtetë dhe Njeri i vërtetë.
O Virgjëra e Papërlyer,
eja me hirin tënd në ndihmë të lutjes sonë,
na e forco besimin
duke na dhënë forcë të gjithëve
në rrugëtimin tonë drejt atdheut qiellor,
aty ku në mbarim të ecjes sonë tokësore,
do të mund ta sodisim ashtu si është në të vërtetë,
Jezusin tënd dhe Jezusin tonë,
Dritën e botës dhe shpresën e çdo njeriu.
Amen.**

Heshtje meditimi dhe kangë...

Ati ynë...

O Zot Jezu Krisht, ky takim i mistershëm që ndodhi në Tempullin e Jeruzalemit mes teje që ishe vetëm 40 ditësh me këta dy pleq, Simeonin dhe Annën, unë nuk mund të mendoj kurrë se ishte i rastësishëm.

Në gjuhë përara teje na e besojmë se është Shpirti Shëjt që i ven në lëvizje hapat e këtij burri dhe të kësaj gruaje, të cilët janë simbol i Izraelit i cili asnjëherë nuk kishte dyshue në premtimet që Ati i ynë ja kishte bërë popullit dhe që jetonte në pritje të realizimit të këtyre premtimeve. Na besojmë, o Jezus, se është Shpirti i Shëjtë që i frymëzon për me i thënë ata fjalë të mrekullueshme: të njohin haptas se Ti je Zoti që kishte për me ardhë, se Ti je i Dërguemi i Atit në mesin e njerëzimit, se Ti ke ardhë për me ju sjellë dritën të gjithë popujve dhe me i dhanë lavdinë e duhur popullit të zgjedhur Izraelit. Na e besojmë, o Jezus, se është vetëm vepër e Shpirtit Shëjt, aftësia për me e përfunduar misterin e shëlbimit që kalon nëpërmjet vuetjes dhe momenteve të dhimbshme të jetës. O Zot Jezus, ky takim i çuditshëm por dhe i shumpritun në Tempullin e Jeruzalemit, është një ngushëllim i madh për të gjithë ne dhe për të gjithë njerëzit që janë duke të pritë, sepse na jep sigurinë se pas pritjeve të gjata në jetë, vjen momenti në të cilin shpirti i jonë do të mbushet me gëzimin e takimit me Ty, dhe drita e jote ka me e ndriçue çdo errësinë të zemrës tonë, sepse takimi me Ty Shëlbuesin tonë, është edhe qëllimi i jetës sonë, qëllim i cili kur përmbushet, i jep ngjyra të reja ekzistencës sonë.

Maranatha! Eja, o Zot Jezus!

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:
Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:
“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.
Në lutjen tonë
Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.
Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.
Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.
Në sajë të hirit tënd
le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;
të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.
Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.
Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit”
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja**

**në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tanë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhimë t'na bâhet shêjtja fé.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shêjtes fe. Amen.**

- **Bukën qiellore ua dha atyre.**
- **Që në vetvete ka çdo shije.**

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lânë përkujtimin e Pashkëve të tua, bân që ta adhurojmë me fé të gjallë misterin e shêjtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shêjtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shêjtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shêjtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shêjtë të Eltërit.

Qoftë bekuar Shpirti Shêjtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjna Mari.

Qoftë bekuar të zânët e shêjtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emni i Zojës Virgjën dhe Nanë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shêjtnit e vet.

Kanga përfundimtare.